



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. v právní věci **žalobce: J. D.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného obecným zmocněncem P. H., bytem „X“, proti **žalovanému: Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem v Praze 2, ul. Na Poříčním právu č. p. 376/1, PSČ 128 01, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2014, č. j. MPSV-UM/18937/14/4S-ÚSK, **t a k t o :**

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonné lhůtě prostřednictvím svého zmocněnce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 15. 12. 2014, č. j. MPSV-UM/18937/14/4S-ÚSK, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 13. 10. 2014, č. j. 281201/14/LT, kterým bylo rozhodnuto o zamítnutí žádosti žalobce o dávku státní sociální podpory – příspěvek na bydlení, a to ode dne 1. 4. 2012. Současně se žalobce domáhal, aby žalovanému byla uložena povinnost uhradit jí náklady řízení.

Ve stručné žalobě žalobce namítl, že jeho žádost o předmětnou dávku, která byla evidována pod sp. zn. 8911-14-LT, byla v minulosti již jednou zamítnuta, a to rozhodnutím ze dne 15. 9. 2014, č. j. 249227/14/LT. Vůči tomuto rozhodnutí nebylo podáno odvolání, proto rozhodnutí nabylo právní moci a bylo ukončeno. Z tohoto důvodu není možné, aby žalovaná strana o dotyčné žádosti rozhodovala znovu, aniž by předtím bylo obnoveno původní řízení. Dále žalobce uvedl, že po vydání prvostupňového rozhodnutí ze dne 13. 10. 2014 z výše

uvedených důvodů se rozhodl toto rozhodnutí napadnout odvolání, avšak jím uváděné odvolací argumenty v řízení před žalovaným nikdo nezkoumal a odvolání bylo zamítnuto. Dle žalobce je na celé situaci kuriózní, že dne 17. 12. 2014, tedy dva dny po vydání žalobou napadeného rozhodnutí, žalovaný vydal další rozhodnutí, jímž byl změněn výrok rozhodnutí ze dne 15. 9. 2014, č. j. 249227/14/LT. Skutečností, že rozhodnutí ze dne 13. 10. 2014 bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, se přitom ani v tomto případě nikdo nezabýval.

Žalovaný předložil k výzvě soudu správní spis spolu s písemným vyjádřením k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost.

K věci uvedl, že v případě žalobce jde o řízení o dvou jím podaných žádostech o příspěvek na bydlení, a to ze dne 21. 5. 2014 a ze dne 23. 6. 2014, v nichž shodně v obou případech uplatnil nárok na dávku od 1. 4. 2014, přičemž v době uplatnění druhé žádosti o tutéž dávku dosud nebylo pravomocně rozhodnuto o první jím uplatněné žádosti. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí přitom žalovaný uvedl, co jej k vydání rozhodnutí vedlo s odkazem na příslušnou právní úpravu a také reagoval na námitky uvedené v odvolání. Žalovaný trvá na tom, že v rámci odvolacího řízení i přezkumném řízení v souladu s platnými právními předpisy, tedy v souladu se zákonem č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a také se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

V následně učiněné replice k vyjádření žalovaného k žalobě žalobce setrval na všech žalobních tvrzeních a nadále požadoval, aby soud žalobě v plném rozsahu vyhověl.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť zmocněnec žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené ust. v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce podal u správního orgánu I. stupně dne 21. 5. 2014 a také dne 23. 6. 2014 dvě žádosti o příspěvek na bydlení, v nichž shodně v obou případech uplatnil nárok na dávku od 1. 4. 2014. Žádost podaná jako druhá v pořadí, tedy ze dne 23. 6. 2014, představovala ve vztahu k první podané žádosti ze dne 21. 5. 2014 duplicitní žádost. Tuto skutečnost pak zcela správně dovodil správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí ze dne 15. 9. 2014, č. j. 249227/14/LT, jímž rozhodl o zamítnutí dané žádosti ze dne 23. 6. 2014 pro její duplicitu ve vztahu k žádosti ze dne 21. 5. 2014, ohledně níž se stále vede řízení, které není pravomocně ukončeno. V daném rozhodnutí ze dne 15. 9. 2014 ovšem

správní orgán I. stupně pochybil, když namísto toho, aby ve výroku rozhodnutí rozhodl o zastavení řízení o duplicitní žádosti, chybně rozhodl o zamítnutí duplicitní žádosti. Tohoto pochybení si z moci úřední, tj. aniž by byla zapotřebí jakákoliv aktivita žalobce, povšiml žalovaný, a proto zcela legitimně v rámci přezkumného řízení vydal rozhodnutí ze dne 17. 12. 2014, č. j. MPSV-UM/19130/14/4S-ÚSK, jímž chybný výrok prvostupňového rozhodnutí ze dne 15. 9. 2014 změnil tak, aby odpovídal dikci zákona – ust. § 66 odst. 1 písm. e) správního řádu, a tedy rozhodl, že výrokem prvostupňového rozhodnutí ze dne 15. 9. 2014 se zastavuje řízení o žalobcově duplicitní žádosti ze dne 23. 6. 2014. S ohledem na tyto skutečnosti správní orgán I. stupně nikterak nepochybil, pokud vedl správní řízení o prvně podané žalobcově žádosti ze dne 21. 5. 2014 a meritorně o ní rozhodl rozhodnutím ze dne 13. 10. 2014, č. j. 281201/14/LT. Ze stejných důvodů nepochybil ani žalovaný, když na základě žalobcova odvolání vůči prvostupňovému rozhodnutí ze dne 13. 10. 2014 vydal žalobou napadené rozhodnutí ze dne 15. 12. 2014.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba z pohledu uplatněných námitek není naprosto důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. soud ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl konečný úspěch ve věci a žalovanému náklady řízení dle ust. § 60 odst. 2 s. ř. s. nepřísluší a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 31. srpna 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová